

Publicerad 2016-11-15 20:49 av Anders Johan Borgström

fortsättning.

följ rädslan till hålet, till dess oundvikliga slut.

ibland försvinner det allra viktigaste likt två billyktor i natten.

Orfeus är välbekant med det fenomenet.

Eurydike, något mindre.

”stannar du någonsin upp? reflekterar över existenserna du passerat?”

liven som, likt vilda djur, ständigt finns nära dig.

men som du samtidigt aldrig ser.

avsaknaden betyder inte nödvändigtvis tomhet.

där har vi kanske denna historias peripeti:

att tomheten i mångt och mycket kan vara sin egen motsats.

att alla dessa hål som uppenbarar sig faktiskt inte är djup

utan snarare portaler till potentiella dagar.

dagar som infekterar dig, inte av illvilja men för att de har något
som de vill säga dig.

följ nu rädslan för hålen,

till dess oundvikliga slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders Johan Borgström med Poeter.se id #37183 innehar upphovsrätten